

Pe dealul Golgotei pe-o cruce

Lucica Boltasu

Nu sunt destule cuvinte,
Nici lacrimi destule nu sunt,
Să spună ce am eu în minte
Cum văd eu destinul Tău crunt,
Așa văd ca om răstignirea,
Dar Doamne, Tu vezi altceva,
Pe cruce aduci mântuirea,
Acelui ce crede în ea.

Eu văd suferința și plânsul,
Văd cupa amară și spinii
Și văd cum Tu, Cel ce ești Unsul,
Pironit ești pe crucea rușinii,
Ai luat vina noastră ca vină,
Păcatul asupra-Ți ai luat,
Ca noi să pășim în Lumină,
Să spunem "Cristos a-nviat!"

Tăcerea Ta Doamne-i bizară,
Te văd că nu strigi, nu cârtești,
Eu văd doar ce este-n afară,
Dar simt cât de mult mă iubești,
Privind astăzi planul salvării,
Văd omul căzut, pervertit,
Soluția divină-a iertării,
Pe Mielul din slavă venit,

Pe dealul Golgotei, pe-o cruce,
La moarte Isuse Te-am dat
Și toți am crezut că Te-i duce,
Crezând că ești un blestemat.
Te-ai dus pentru-o vreme Isuse,
Trei zile ai stat în Șeol,
Căci toate ce-n Carte sunt spuse,
Sunt certe, mormântul e gol!

Cristos a-nviat! Ce mai veste,
Ce har am primit noi prin El,
Prin crez să avem o nădejde,
Crezând, să pășim în Betel,
Să punem pe-altarul iubirii
Întreaga trăire spășită,
Și carnea și patima firii,

Să fie acol' răstignită.

Căci numai așa putem spune,
"Cristos este viu!" Aleluia!
Când soarele vieții apune,
În zări să vedem Cetățuia.
Cu dor să pășim înainte,
Cu drag să privim spre Cel Sfânt,
Mereu să ne-aducem aminte,
Ce har am primit prin Cuvânt.

Altfel văd acum răstignirea
Și-atâtea, atâtea-aș dori,
Să-Ți spun când veni-va răpirea,
Dar Doamne, Tu toate le știi,
Azi spun cu mult dor "Maranata!"
Isus, pentru mine-ai murit,
Prin crez am un loc lângă Tata,
Prin Tine sunt azi mântuit!

19/04/17, Barcelona-Lucica Boltasu